

## ecos

### AMISTAT

Tu, que en la terminologia política portes el rètol d'enemic, jo et proclamo efusivament amic caríssim, si parles i comprens la meua llengua. No l'idioma que es deixa tancar dintre les planes del diccionari, sinó l'expressió indomitable que comunica i ajunta els sentiments. Res no m'importa de tu, del que vulguis ni del que desitgis, del teu color blanc o negre, del teu camí o de la teua estada, de la teua polidesa o de la teua aspror, si al pronunciar algunes paraules, tots dos els comuniquem una íntima música interior.

Si tu no parles la meua llengua, poc hi podré fer jo perquè neixi l'amistat i el diàleg; perquè en pronunciar les paraules votives a tu et deixaran fredor als llavis i en diràs llocs comuns, però a mi, com que abans de baixar del cervell a la boca, les hi hauré donat l'escalf de la sang, el conjunt de les síl·labes tindrà una resonància que les teves orelles no podran entendre ni apreciar.

Que diferent sona la paraula Catalunya en ésser recollit el seu so per uns nervis o per uns altres! Si els que la senten parlen aquell llenguatge intuïtiu, dintre seu, igual que una antifona, sortirà com un llibre d'imatges. Catalunya voldrà dir Casanova, Prat de la Riba, Maçia; voldrà dir la seva casa, la seva infància, les seves muntanyes; la neu del Canigó i les abrasades riberes de l'Ebre; la casa de pagès i la catedral de Tarragona; la vila perduda a la Ribagorça i la Rambla de les Flors. Però si el que està al nostre davant no parla com nosaltres, tot això no serà per ell més que conceptes sentimentals i geogràfics. El que és veure, no veurà res.

El català és molt fàcil d'entendre. diuen. Efectivament, molts de l'altre costat de l'Ebre l'han entès de seguida sense cap classe d'estudi filològic. Ha bastat que, fugint de l'especulació, obrissin de bat a bat les finestres del sentiment, per entendre fins la intenció més recòndita. Mes, per dissort, hi ha altres ments a les quals no baixa el poder de l'Esperit Sant. Per elles, Catalunya mai no podrà ésser més que un concepte.

Qui té raó? A la llarga, sempre el sentiment triomfa del concepte;

## Cal que ens organitzem

Si fins ara l'empenta de la torrencada revolucionària ha estat prou forta per arrasar tots els obstacles que podien posar els reaccionaris a l'obra dels governants del nou règim, és, potser, arribada l'hora que els partits que han fet factible l'actual estat de coses, comencin a estructurar, a disciplinar tota la gent que d'una manera més o menys caòtica sent les ànsies de renovació del moment i per això va coadjuvar en els treballs realitzats perquè esdevingués el nou règim que gaudim.

No hi ha cap dubte que l'Esquerra Republicana de Catalunya es va

fer gran i poderosa per l'únic motiu d'haver sabut interpretar les ànsies de llibertat i de justícia que en aquells moments sentia el poble. El nostre partit jove com és, compta ja, amb una història brillantíssima com cap altre partit polític.

Si no hagués realitzat res més, n'hi hauria prou en haver obtingut el reconeixement de la Generalitat i de la llengua catalana.

El nostre partit, però, cal que s'organitzi i disciplini tots els seus militants, del contrari s'exposaria a desaparèixer al primer contratemps, i, el que fóra pitjor, es podria donar el cas que la seva

obra de renovació es vegés frustrada a mig fer. Els enemics vigilan i treballen desesperadament, car no saben conformar-se en veure's condemnats a l'ostracisme.

Es per això que demà tindrà lloc a la nostra ciutat la primera assemblea comarcal de l'Esquerra per tal de coordinar i lligar tots els grups afiliats al nostre ideari.

Nosaltres considerem que els partits han d'actuar sempre i han de controlar l'actuació política dels seus representants; i perquè això sigui factible cal que en totes les poblacions hi hagi grups organitzats els quals han d'ésser els receptors i inspiradors a la vegada de tota actuació política.

S'ha d'acabar aquella política caiquista en què els electorers no pensaven amb el poble més que en el moment de les eleccions, i encara imposant-li tota la pressió dels seus cacies.

Nosaltres propugnem perquè siguin els partits qui designin i controlin l'actuació dels seus representants, una manera d'evitar el retorn de tota aquella vergonyosa política antic règim.

L'Esquerra, a més a més, té necessitat d'organitzar-se per tal d'evitar que un dia es trobi que tota la seva obra de renovació ha estat debades, i amb república o sense, es vegés obligada a tornar a la palestra per conquerir novament les llibertats perdudes.

Tots aquells homes que senten la necessitat d'una renovació, cal que s'allistin a l'Esquerra Republicana de Catalunya, únic partit, avui, que pot i vol realitzar totes aquelles justes transformacions les quals han de portar al nostre país aquell estat florent de progrés i de justícia que tots els homes liberals propugnem.

Ja sabem que tenim poderosos enemics, però no ens espantem i tenim la seguretat de poder realitzar la nostra obra, sempre i quan no ens manqui la cooperació de tota l'opinió esquerrana.

Diumenge serà una bella diada per a les llibertats dels homes i de Catalunya.

### CIUTADANS:

NO MANQUEU DIUMENGE  
AL MITING D'ESQUERRA  
REPUBLICANA DE CATALUNYA.

## Assemblea Comarcal de l'Esquerra Republicana de Catalunya

Són moltes les cartes que tots els dies rebem anunciant-nos la vinguda de nombroses representacions de tots els pobles, per a assistir als actes que se celebraran demà.

Al matí, a dos quarts d'onze, se celebrarà un grandíol

## MITING

al Teatre Bartrina. Entre altres, faran ús de la paraula:

J. SENTÍS I NOGUÉS

ROC BORONAT

MANUEL GALÉS

JOAN LOPERENA

JOAN PUIG I FERRATER

LLUHÍ I VALLESCÀ

VENTURA GASSOL

JOAN CASANOVES

JAUME AIGUADER

LLUÍS COMPANYS

A la tarda

## ASSEMBLEA COMARCAL

al local del Foment Nacionalista Republicà.

Es prega a totes les entitats adherides i que es vulguin adherir que s'apressin a trametre'ns els noms dels seus delegats per tal de facilitar-nos la tasca d'organització.

L'èxit està assegurat.

la vida del imperatiu categòric. Ho demostra Mommsen d'una manera eloqüent en fer resaltar la victòria de la realitat viva dels Apòstols sobre la divinitat estoica de l'Estat romà.

Es precís, doncs, un acostament dels que creuen i dels que venen. Per això dono indisolublement el títol d'amic al que creu i veu com jo, al que entèn com jo el meu llenguatge.

GESTUS